



การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับมัคคุเทศก์ โดยการยืมสื่อดิจิทัลวิดีโอวีทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ในสถานการณ์ COVID-19 ระบาด

A Study of the Teaching and Learning Achievement in English for Tour Guides by Using Digital Video Media as A Task-Based Learning (DVM-TBL) in the COVID-19 Epidemic Situation

ทยิดา พลยิ่ง

Thayida Pholying

Received: August 13, 2021

Revised: September 15, 2021

Accepted: September 30, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์โดยการยืมสื่อดิจิทัลวิดีโอวีทัศน์เป็นภาระงานในสถานการณ์โควิด-19 ระบาดของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2/4 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ และกำลังศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ โดยมีผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษามีจำนวนทั้งหมด 29 คน จึงทำการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอน โดยยืมสื่อดิจิทัลวิดีโอวีทัศน์เป็นภาระงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าคะแนน t-test

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ผ่านเกณฑ์ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน การสอนภาษาอังกฤษในยุคโควิด-19 การจัดการเรียนการสอนโดยการยืมสื่อดิจิทัลวิดีโอวีทัศน์เป็นภาระงาน



ABSTRACT

The purposes of this research were to study the teaching and learning achievement and to compare the English language learning achievement for tour guides by using digital video media as a task-based learning in the COVID-19 epidemic situation of the 2nd year vocational certificate level students in the academic year of 2020, St. Mary's Business Administration Technological College. The sample group was 2/4-year students in the Foreign Languages Department who are studying English for tour guides with a researcher as an adviser, totaling 29 students with a purposive sampling. The research instruments were a lesson plan based on digital video media as a task-based, and English language achievement test for tour guides. Data were analyzed using percentage, mean, Standard Deviation, and t-test score.

The results showed that the students passed the criteria of the English language learning achievement for the tour guides. Comparing achievement before and after learning, it was found that students' achievement and mean after learning were higher than before learning with statistically significant at 0.01 level. The suggestions to those who are interested in applying this method in the future were inquiry about the equipment availability and information technology skills first, to ensure the students will not feel that they are doing tasks beyond their own abilities.

Keywords: teaching-learning achievement, English teaching in the COVID-19 era, teaching-learning management by taking digital video media as a task-based learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสาร และไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลก (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553) อันเนื่องมาจากอิทธิพลทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ประเทศไทยจึงมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นโดยเฉพาะในระบบการศึกษาสายอาชีพเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติจริงในสถานประกอบการได้ โดยสังเกตได้จากหลักสูตรการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีการจัดรายวิชาให้เรียนตั้งแต่แรกเข้า (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562) โดยเฉพาะแผนกวิชาภาษาต่างประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาได้ เช่น อาชีพมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ (Tour Guide or Tourist Guide) เป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) เป็นผู้ให้บริการ ผู้ทำหน้าที่นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งบรรยายความเป็นมา แนะนำให้ควารู้แก่นักท่องเที่ยว (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551) ทำหน้าที่นำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหน้าที่เป็นผู้นำนักท่องเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลใด โดยได้รับค่าตอบแทน รวมถึงเป็นผู้อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น การเดินทาง ที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม การซื้อของที่ระลึก ตลอดจนความปลอดภัยทั้ง

ร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในภาษาอังกฤษที่ใช้กันจนติดปาก คือ ไกด์ ภาษาอังกฤษว่า Guide, Tourist Guide, Tour leader หรือ Courier (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562) จึงต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการเดินทางและต้องมีความรู้เกี่ยวกับบริบทของท้องถิ่น นั้น ๆ ดังนั้น หากมัคคุเทศก์มีคุณภาพก็จะสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้มาเยือน แต่ในทางกลับกันหากมัคคุเทศก์ทำงานไม่ได้มาตรฐานก็จะส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศได้เช่นเดียวกัน

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ โควิด-19 การศึกษาไทยในช่วง โควิด-19 ระบาด มีปัญหาในการเรียนการสอนมากมาย และโดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ที่ต้องสอนเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามสมรรถนะของหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562) ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการศึกษาภาษาอังกฤษไม่ควรที่จะหยุดการเรียนรู้ เราจึงควรเปลี่ยนในทุก ๆ พื้นที่ที่เป็นโรงเรียน เพราะการเรียนรู้ยังต้องดำเนินอยู่แม้นักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนตามปกติ ในหลายประเทศที่ประกาศมาตรการปิดโรงเรียนรัฐบาลมักจะออกมาตราการด้านการเรียนรู้มารองรับ ด้วยการเรียนทางไกลรูปแบบต่างๆ โดยพิจารณาจากเงื่อนไขความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมของพ่อแม่ และความพร้อมตามช่วงวัย สำหรับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาความท้าทายในการเปลี่ยนครั้งนี้ไม่ใช่แค่การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในสถานการณ์โควิด-19 เท่านั้น แต่ควรเป็นการ “เปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดีกว่าเดิม

ดังนั้น มาตรการการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา จึงไม่ควรปรับแค่กระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน แต่ต้องปรับใหญ่ทั้งระบบการเรียนรู้ที่ต้องสอดคล้องกันและเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของเด็ก โดยควรดำเนินการ กระชับเนื้อหาควรปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์โควิด-19 เพิ่มความยืดหยุ่นของโครงสร้างเวลาเรียนและความหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และสอนอย่างมีแผนที่เหมาะสม การปรับเปลี่ยนการส่งงาน หรือใบงาน ผ่านสื่อโซเชียลต่างๆ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.ศธ.), 2563)

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า ศึกษาบทความทางวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ เช่น วิทยา วาโย อภิรดี เจริญนุกูล ฉัตรสุตา กานกายนันต์ และ จรรยา คนใหญ่ (2563) เทือน ทองแก้ว (2563) สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์ และ บำรุง ไตรรัตน์ (2561) สรุปได้ว่า การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019: COVID-19) ทำให้เกิดการปรับตัวเป็นวิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบปกติได้ จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดความต่อเนื่อง โดยการเรียนการสอนแบบออนไลน์ มีองค์ประกอบ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) เนื้อหา 4) สื่อการเรียน และ 5) แหล่งเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน และเทคโนโลยีสารสนเทศ การออกแบบหลักสูตรควรเป็นหลักสูตรที่สนองตอบต่อสังคมในอนาคต และความต้องการของผู้เรียน ครู และผู้ปกครองก็ต้องปรับบทบาทมาเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ มากกว่าเป็นผู้สอน และการสอนด้วยวิธีการสอนโดยยึดภาระงาน (TBL) สามารถเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ได้มากกว่าหลังเรียน อีกทั้งผู้เรียนมีคิดเห็นที่ดีต่อวิธีการสอนโดยยึดภาระงาน (TBL) ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (อภิทรลิน พลยิ่ง และ สมโภชน์ พนาวาส, 2558)

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำสื่อดิจิทัลชีวิตทัศน์ หรือ (DVM) ซึ่งเป็น “เครื่องมือที่ผู้เรียนใช้สร้างสื่อการเรียนรู้จากแอปพลิเคชันต่างๆ ที่มีภายในมือถือ และสามารถบันทึกได้ในรูปแบบวิดีโอคลิป” (อัญชลี โอ่งเจริญ และ วีระศักดิ์ ธมมสาโร, วีระศักดิ์ (2556) เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์ เนื่องจากการ



อัดคลิปซ้ำแล้วซ้ำอีก เหมือนการให้พูดซ้ำๆ อ่านซ้ำๆ ในชั้นเรียน (Drill) จนพึงพอใจ และสามารถนำไปเผยแพร่ใน Facebook เพื่อเก็บไว้ดูทบทวนก่อนสอบได้ ซึ่งค่อนข้างสะดวก ลดการเผชิญหน้ากับครู ทำให้ลดความเครียดในการเรียนของนักศึกษา และทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออก อีกทั้ง ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจได้มีการจัดอบรมพื้นฐานการใช้สื่อมัลติมีเดียให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศจากการสนับสนุนจากทางภาครัฐ ด้วยงบประมาณการเรียนรู้ฟรี 15 ปี อยู่แล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญ และความท้าทายในการบูรณาการทักษะให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 และต่อยอดองค์ความรู้และทักษะการใช้สื่อมัลติมีเดียให้กับนักศึกษา ในรายวิชาที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์โควิด-19 ระบาด โดยรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัลลเทศก์มีความจำเป็นต้องให้ผู้เรียนมีการฝึกปฏิบัติ ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และฝึกแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว อีกทั้งในสถานการณ์ โควิด-19 ทางวิทยาลัยไม่สามารถนำนักศึกษาไปปฏิบัติจริงในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆภายในจังหวัดได้ด้วยนั้น ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยเห็นควรใช้สื่อดิจิทัลวิดีโอทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) เพื่อถ่ายทอดผู้เรียนในการฝึกฝนในช่วงกักตัวภายในบ้าน (Lockdown) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัลลเทศก์ โดยการยัดสื่อดิจิทัลวิดีโอทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ในสถานการณ์โควิด-19 ระบาดกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัลลเทศก์ โดยการยัดสื่อดิจิทัลวิดีโอทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ในสถานการณ์ COVID-19 ระบาดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัลลเทศก์ โดยการยัดสื่อดิจิทัลวิดีโอทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ในสถานการณ์ COVID-19 ระบาดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือเนื้อหาที่ได้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562) ที่จัดทำขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น
 - 1.2 การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นช่วงสถานการณ์ COVID-19 ระบาด จึงทำให้ต้องกระชับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเหมาะสมกับสถานการณ์
 - 1.3 ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว คือ ข้อมูลที่นักศึกษาสามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ต่างๆจึงอาจจะมีข้อมูลที่ผิดพลาดได้บ้าง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2563 ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์มีทั้งหมดจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง 2/3 และ 2/4 รวมทั้งหมดจำนวน 60 คน

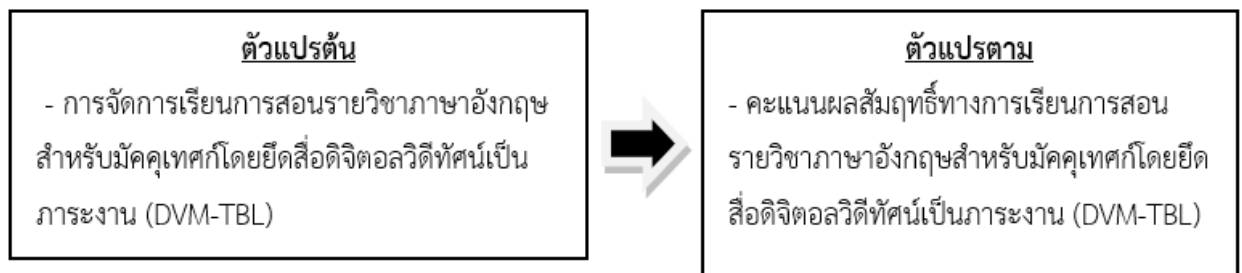
2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/4 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยี มารีย์บริหารธุรกิจ จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ และมีผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษา มีจำนวนทั้งหมด 29 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกนักศึกษาที่ตนเป็นที่ปรึกษาให้เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด ตัวแปรที่ทำการศึกษาทั้งหมด 2 ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์โดยการยืมสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์โดยการยืมสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL)



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อมุ่งเน้นการศึกษาของตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยมีลักษณะการทดลองเป็นแบบ One Group Pre-test – Post-test Design ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

เมื่อ X = การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์
โดยการยืมสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL)

T1 = การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

T2 = การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์



โดยผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือ ทั้งหมด 2 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนการสอนโดยยึดสื่อดิจิทัลชีวิตทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) คือ เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยมีรูปแบบของการสอนด้วยการจัดการเรียนสอน โดยยึดสื่อดิจิทัลชีวิตทัศน์เป็นภาระงาน (DVM -TBL) ซึ่งมีการดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังขั้นตอน ต่อไปนี้

1.1. ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา

1.2 ศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยยึดภาระงาน

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยพิจารณาจากหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ เอกสารและสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างของการใช้ภาษาในระดับเดียวกับขั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากนั้นจึงนำมาจัดทำ โครงร่างแผนการเรียนรู้ จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1.) Greetings and Self-introduction 2.) Giving a brief summary of the attractions และ 3.) Taking a tour of tourist attractions

1.4 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานด้วยการนำขั้นตอนของเจน วิลลิส (1996) และ อัทธลิน พลยิ่งและสมโภชน์ พนาวาส (2558) เป็นต้นแบบซึ่งมีองค์ประกอบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างแนวคิด (TBL) ของ เจน วิลลิส และองค์ประกอบแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (TBL) ของ อัทธลิน พลยิ่ง เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนโดยยึดสื่อดิจิทัลชีวิตทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา

ขั้นตอนแนวคิด ของ เจน วิลลิส (1996)	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดภาระงาน ของ อัทธลิน พลยิ่ง และสมโภชน์ พนาวาส (2558)	แผนการจัดการเรียน การสอนโดยยึดสื่อ ดิจิทัลชีวิตทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL)
	องค์ประกอบสำคัญในแผนจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1. สารการเรียนรู้ 2. มาตรฐานการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. การวัดการประเมินผล 5. กิจกรรมการเรียนรู้ มี 3 ขั้นตอนหลัก คือ	องค์ประกอบสำคัญในแผนจัดการเรียนรู้ 1. แนวคิดสำคัญ 2. สมรรถนะย่อย 3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3.1 ด้านความรู้ 3.2 ด้านคุณธรรม จริยธรรม จิตอาสา/บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3.3 เนื้อหาสาระ 4. กิจกรรมการเรียนรู้
1. Pre – Task เตรียมองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน เช่น ชี้นอธิบายความหมายคำศัพท์ สำนวนต่างๆ	5.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Pre – Task)	4.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Pre-Task) ให้ความรู้และอธิบายพร้อมทั้งให้ดูงานตัวอย่างกับนักศึกษา



2. During-Task ลงมือปฏิบัติ มี 3 ขั้นตอน 1) คั่นคว่ำ 2) ออกแบบขั้นตอนการทำงาน 3) ลงมือปฏิบัติจริง	5.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During - Task)	4.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During - Task) มี 3 ขั้นตอน 1) คั่นคว่ำ 2) ออกแบบขั้นตอนการทำงาน 3) ลงมือปฏิบัติจริง
3. Post-Task ใช้คำศัพท์ในระดับ โครงสร้าง และเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียน รายงานผลของการปฏิบัติการ และ ประเมินผลงานของตนเอง มี 3 ขั้นตอน 1) Language Analysis นักเรียนวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้องโดย มีครูช่วยอธิบายและให้คำแนะนำ 2) Practice ฝึกหัดใช้ภาษาเพื่อให้เกิด ความชำนาญ 3) Follow Up แสดงความคิดเห็น และเขียนบันทึกสิ่งที่ได้มีการพัฒนา	5.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) - วิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) - ฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) - แสดงความคิดเห็นและเขียนบันทึกสิ่งที่ ได้มีการพัฒนา (Follow Up)	4.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) เป็น ขั้นตอนที่นักเรียนนำเสนอหรือรายงาน ผลของการปฏิบัติการบนช่องทาง Facebook โดยมีครูช่วยอธิบายและให้ คำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ จำนวน 3 แผน
มีค่าความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 1.00 โดยพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาแก้ไข ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้สมบูรณ์ก่อน
นำไปใช้จริง และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ 2/4 ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ มีจำนวน
ทั้งหมด 29 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ จังหวัดนครราชสีมา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์โดยยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์ (DVM) เป็นภาระงาน โดยเนื้อหาทั้งหมด
ประกอบไปด้วย 3 เรื่อง 1.) Greetings and Self-introduction 2.) Giving a brief summary of the
attractions และ 3.) Taking a tour of tourist attractions โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้เก็บข้อมูลของนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งดำเนินการสร้างแบบข้อทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แบบปรนัย ชนิด 4
ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบข้อทดสอบ แบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.94
จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try Out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพที่เรียนแผนกวิชาภาษาต่างประเทศที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คน) แล้วจึงทำการตรวจข้อสอบที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน และหาค่าความ
เชื่อมั่น (Reliability) แบบข้อทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีของ Kuder – Richardson สูตร KR-20 ได้ค่า Cronbach's
Alpha เท่ากับ 0.52 จึงทำการปรับปรุงข้อสอบ และนำไปทดสอบ ค่า Cronbach's Alpha ให้เท่ากับ 0.70 ซึ่งถือว่าเป็น
ค่าที่ยอมรับได้ จากนั้นวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (Item Analysis) (ปารณีย์ หล้าเปัญสะ, 2559) โดยตรวจสอบค่า
ความยากง่าย (p) รายข้อให้มีค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.40 - 0.59 ดังนั้น



แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัล
วิธีทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) จำนวน 25 ข้อ จึงมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการทดลอง สามารถแบ่งการดำเนินการทดลองได้ 3 ช่วงดังนี้คือ

1. ช่วงเตรียมการ วางแผนการสอนสร้างสื่อตัวอย่างเอาไว้ให้นักศึกษาดูเป็นตัวอย่าง โดยสื่อที่ใช้เป็นสื่อฟรีที่นักศึกษาสามารถนำมาใช้ได้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ และเพื่อลดความกดดันของนักศึกษาที่ไม่สามารถคิดตามได้ เข้าใจว่าภาระงาน (task) ที่จะได้ทำจะออกมารูปแบบใดไปในทิศทางเดียวกัน

2. ช่วงการทดลอง สามารถแจกแจงได้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน

ขั้นที่1 ผู้วิจัยอธิบายกฎระเบียบและข้อตกลงที่ใช้ร่วมกันระหว่างเรียนโดยให้ผู้เรียนร่วมออกความคิดเห็นในการกำหนดกฎต่างๆ รวมไปถึง อธิบายลักษณะการเรียนรายวิชานี้

ขั้นที่2 ผู้วิจัยทำหน้าที่ครูผู้สอน เริ่มจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยยัดสื่อดิจิทัลวิธีทัศน์ (DVM-TBL) เป็นภาระงาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 29 คน ใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในช่วงระยะเวลาโควิด-19 ระบาด จึงไม่สามารถสอนแบบปกติได้ ทั้งหมด 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมจำนวน 12 คาบ

ขั้นที่ 3 ให้นักศึกษาทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาหลังจากการจัดกิจกรรมตามแผน ฯ ใช้เวลา 60 นาที

3 ช่วงการการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการตรวจสอบผลของการทำแบบข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา ที่ได้จัดเก็บเอาไว้

ขั้นที่ 2 การประมวลผล และนำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบในขั้นที่ 1 ไปวิเคราะห์ด้วยค่าทางสถิติ เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากจัดการเรียนการสอนโดยยัดสื่อดิจิทัลวิธีทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา

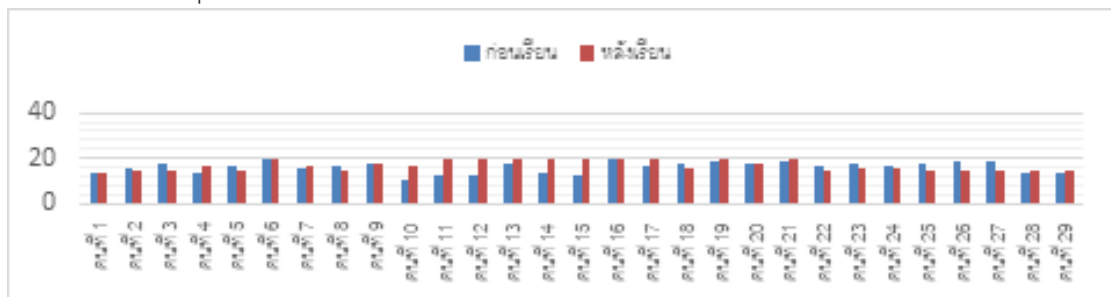
การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในครั้งนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) วิธีการตรวจสอบปรนัยจากเฉลยที่ได้กำหนดไว้ในข้อสอบปรนัยและข้อสอบอัตนัยโดยใช้ Rubric ที่ได้กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดแผนการสอน โดยมี อภัทรลิน พลยิ่ง และสมโภชน์ (2558) เป็นต้นแบบ 2) นำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test for one sample t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการคำนวณและแปลค่าข้อมูลเป็นตาราง

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ จำนวน 29 คน พบว่า มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาผ่านเกณฑ์ (ไม่ต่ำกว่า12.50) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (ดังตารางที่ 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

ตารางที่ 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน



2 ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน(DVM-TBL) ก่อนเรียน (Pre-test) มีค่าเฉลี่ย 16.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.64 และผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียน การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็น ภาระงาน (DVM-TBL)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน(DVM-TBL) หลังเรียน (post-test) มีค่าเฉลี่ย 16.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.28

4. ผลจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยการนำค่าที่ (t-test) มาทดสอบแบบ One-Sample Test พบว่า ก่อนเรียนมีค่าที่ (t) เท่ากับ 17.77 และหลังเรียนค่าที่ (t) เท่ากับ 19.06 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดังตารางที่4 แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียน)

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยัดสื่อดิจิทัลวีดิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL)	N	Mean	S.D	t	Sig
ก่อนเรียน (Pre-test)	29	16.25	2.64	17.77	.00*
หลังเรียน (Post-test)	29	16.91	2.28	19.06	.00*
หมายเหตุ df = 28 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01					



สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีมารีย์บริหารธุรกิจ จำนวน 29 คน พบว่า มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนทั้งหมด และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักศึกษาลงเรียนมีคะแนนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการสรุปผลของการดำเนินการวิจัย มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาโดยการยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 2/4 พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาหลังเรียนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนโดยการยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ และผลของการฝึกปฏิบัติด้วยการอัตคิลิบัติโอจากการสอบถามนักศึกษา พบว่า ก่อนที่นักศึกษาจะส่งผลการปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึก และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองหลายรอบ จึงส่งผลให้นักศึกษาได้ทบทวนความรู้ของนักศึกษา ที่ได้ปฏิบัติมาและจำขั้นตอนต่าง ๆ ในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำตนเอง จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิทรลีน พลยัง และสมโภชน์ พนาवास (2558) สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุงโตรัตน์ (2561) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนโดยการยึดภาระงาน (TBL) หรือการสอนโดยเน้นภาระงานสามารถนำมาใช้ได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง

2. จากสถานการณ์โควิด 19 ระบาดทำให้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบ ในชั้นเรียนปกติ (On site) ไม่ได้การจัดการเรียนการสอนโดยยึดสื่อดิจิทัลวิทัศน์เป็นภาระงาน (DVM-TBL) จึงเป็นทางออกที่ดีในการสอนในช่วงระยะเวลานี้ และไม่เป็นการปล่อยเวลาของนักศึกษาไปเฉย ๆ (วิทยา วาโย, อภิรติ เจริญนุกูล, ฉัตรสุดา กานกายันต์, และ จรรยา คนใหญ่, 2563) ซึ่งถ้าหากมีการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ด้วย จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา วาโย อภิรติ เจริญนุกูล ฉัตรสุดา กานกายันต์ และ จรรยา คนใหญ่ (2563) ที่ได้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 : แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยแล้วนั้น จึงสามารถสรุปข้อเสนอแนะได้เป็น 2 แนวทางหลัก ๆ

1. แนวทางสำหรับสถานศึกษา จากการที่ได้จัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ COVID-19 ระบาด



มาแล้วนั้น เนื่องจากสถาบันมีการเฝ้าต่อผู้เรียนที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ ให้สามารถมาเรียนที่วิทยาลัยในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ได้ สถานศึกษาใดที่จะนำวิธีนี้ไปใช้จึงควรสอบถามถึงเรื่องความพร้อมของผู้เรียนก่อน

2. แนวทางสำหรับครู การจัดการเรียนการสอน ในสถานการณ์ COVID-19 ระบาดนั้น ทำให้ครูต้องลดบทบาทในการสอน และให้เพิ่มเวลาสำหรับผู้เรียนในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น ผู้สอนจึงควรมีการกำหนดและมีข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้มีงาน หรือภาระงานที่ได้รับมอบหมายมาให้ดูเป็นระยะ ๆ เพื่อสามารถช่วยให้ผู้เรียนลดความกังวล และช่วยให้ภาระงานเสร็จถูกต้องตามเวลาที่กำหนดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติทุกชิ้นงาน ดังนั้น ผู้สอนควรที่จะมีช่องทางให้ผู้เรียนติดต่อสื่อสาร และกำหนดช่วงเวลาในการสื่อสาร เพื่อให้ลดความเครียดของผู้เรียนในเวลาที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติ อีกทั้ง การที่ผู้เรียนเผยแพร่ข้อมูลบน Facebook นั้นแต่ละคลิปวิดีโอ ขนาดต้องไม่เกิน 5 นาทีต่อคลิปวิดีโอ

เอกสารอ้างอิง

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2562. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2563
จาก www.mots.go.th: <https://www.tatreviewmagazine.com/article/สถานการณ์ท่องเที่ยว-2562-2563/>
- เทียน ทองแก้ว. (2563). การออกแบบการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่: ผลกระทบจากการแพร่ระบาด COVID-19. *ครูสภาวิทยารักษ์*, 1(2), หน้า 1-10.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553). *กลไกขับเคลื่อนการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. เดลินิวส์.น.15
- วิทยา วาโย และคณะ. (2563). การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 : แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน. *วารสารส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม*, 14 (35).
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*.
กรุงเทพ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2551). *มาตรา 4 ความหมายภาคธุรกิจ*.
กรุงเทพ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.ศธ.). (2563). *ศธ.360 องค์กร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2563
จาก <https://moe360.blog>: <https://moe360.blog/2020/01/02/นโยบายและจุดเน้น-ศธ/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561)*.



อภัทรลิน พลยิ่ง, และ สมโภชน์ พนาวาส. (2558). *การใช้ภาระงานในการสอนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5*. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนาเพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 (หน้า 318-327). จังหวัดนครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา .

อัญชลี โอ่งเจริญ, และ วีระศักดิ์ ธมมสาโร. (2556). *สารสนเทศและสื่อการศึกษา*. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.